

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Bodarev Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.02.2014 - 27.02.2015;

Instanța de apel: 18.03.2015 - 27.09.2017;

Instanța de recurs: 08.12.2017 - 30.01.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Șoldănești din 27 februarie 2015, Vasile Bodarev a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Vasile Bodarev a fost învinuit de faptul că, la 10 aprilie 2013 în jurul orei 23:00, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în s. Parcani r-nul Șoldănești, fiind mascat cu o căciulă special adaptată pentru a nu fi recunoscut, intenționat, cu scop de profit și de a sustrage bunurile altei persoane, prin amenințarea cu aplicarea violenței, au pătruns în casa lui Silvia Florean, unde ulterior aplicând violență periculoasă pentru viață față de aceasta și concubinul Fiodor Scutelnic, i-au legat de mâini și le-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, l-au lovit cu un clește de metal în regiunea capului pe Fiodor Scutelnic, după ce în mod deschis a sustras produse alimentare în sumă totală de 220 lei, medalii în sumă de 300 lei, un radio-telefon în sumă de 900 lei și 180 lei în numerar, prin ce au cauzat o daună în proporții considerabile părții vătămate Silvia Florean în sumă totală de 1 600 lei.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vasile Bodarev să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.44, 188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal și a-i stabili

pedeapsa 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că, probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată dovedesc integral vinovăția lui Vasile Bodarev în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În opinia apelantului, nu a fost luat în considerație faptul că, partea vătămată atât în cadrul urmăririi penale cât și inițial în cadrul audierii în ședința de judecată a susținut insistent că anume Vasile Bodarev este cel care a săvârșit crima, deoarece l-a recunoscut după voce, îmbrăcăminte, statură, iar banii găsiți în componența bancnotelor și semnelor distinctive (anume a bancnotei cu nominalul de 100 lei cu colțul rupt în procesul sustragerii) sunt ai acesteia, mai mult, aceasta a dat declarații detaliate în cadrul urmăririi penale atunci când a descris nominalul bancnotelor și semnele caracteristice ale inculpatului și a hainei (scurtei).

A menționat apelantul că, această poziție a fost susținută de partea vătămată pe parcursul întregii cercetări judecătorești a cauzei penale, iar la ultima ședință de judecată, la insistența apărătorului Dumitru Lefter de a adresa întrebări suplimentare, partea vătămată și-a schimbat declarațiile, menționând deja că bancnotele prezentate nu sunt ale ei, că din ele numai bancnota de o sută (ruptă la colț) îi aparține, că a văzut anterior banii și scurta, apoi i-au fost prezentate la poliție. La fel, Silvia Florean a insistat ca inculpatul să fie iertat, deoarece are copii și că are pretenții la a doua persoană deoarece a fost agresivă.

A susținut acuzarea că, vina inculpatului este confirmată prin procesul-verbal de percheziție, care a fost întocmit în corespundere cu normele legale și semnat de către persoanele prezente, mai mult, acesta a fost ulterior autorizat la judecătorul de instrucție, care nu a stabilit încălcări la efectuarea percheziției, deci dacă inculpatul sau apărătorul aveau careva dubii privind proveniența banilor urma ca pe parcursul urmăririi penale să înainteze plângeri, să solicite excluderea probei, tragerea la răspundere a polițiștilor vinovați de efectuarea percheziției, etc.

Totodată, inculpatul a fost audiat la judecătorul de instrucție și ulterior a contestat măsura preventivă – arestul, însă nu a menționat precum că banii i-au fost plasați de către polițiști și că percheziția a fost ilegală.

Prima instanța urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului și ale martorilor Gheorghii Bodarev, Galina Bodarev și Vitalii Bodarev, care sunt rude apropiate ale acestuia.

Totodată, nu au fost apreciate la justa valoare declarațiile martorilor Angela Socolov (Marcan) și Svetlana Scoarță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, fiind respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, în urma judecării apelului declarat, instanța a considerat că acesta este declarativ, care în mare parte se bazează pe descrierea probelor, care de altfel nu

demonstrează vina inculpatului în fapta incriminată, apelul nu conține argumente întemeiate, iar afirmațiile expuse în apel sunt contradictorii circumstanțelor stabilite.

În acest context, instanța de apel, analizând declarațiile părții vătămate Silvia Florean, depuse la urmărirea penală, în prima instanță și cele depuse în instanța de apel, a stabilit că acestea nu sunt consecutive în partea ce ține de suma de bani sustrasă în cadrul evenimentelor petrecute la data de 10 aprilie 2013, aproximativ la ora 23:00, la domiciliul ultimei.

Or, inițial, partea vătămată în plângere a indicat că i-a fost sustrasă suma de 150 lei, tot această sumă fiind indicată și în ordonanța de începere a urmăririi penale, ca ulterior să indice suma de 180 lei.

Cu referire la procedura de recunoaștere a persoanei, instanța de apel a indicat că, conform declarațiilor părții vătămate și a martorului Viorel Rotaru, care este colaborator al poliției, urmează că scurta în care era îmbrăcat Vasile Bodarev în timpul recunoașterii între orele 14:30-14:40, a fost arătată părții vătămate inițial, dimineața, la ea la domiciliu și ulterior în incinta Inspectoratului de Poliție, până la efectuarea procedurii de recunoaștere (f.d.19 verso, vol. II), la fel și banii ridicați de la domiciliul lui Vasile Bodarev (f.d.20, vol. II).

Totodată, procedura recunoașterii a avut loc fără ca persoanele prezentate spre recunoaștere să fi fost cu fețele acoperite cu cagule ca în momentul săvârșirii infracțiunii, iar ținând cont de faptul că conform declarațiilor părții vătămate date în ședința de judecată (f.d.20 verso vol. II), colaboratorii de poliție i-au adus la cunoștință acesteia că scurta prezentată îi aparține lui Vasile Bodarev, care este vecin cu ea și îl cunoaște de 9 ani, în opinia instanței de apel a fost evident faptul că urma a fi recunoscut anume vecinul părții vătămate și nu persoanele străine (f.d.54 vol. I).

Tot la acest capitol, instanța de apel a menționat că, nu poate servi ca probă recunoașterea persoanei după voce, or, toți participanții au fost cu fețele neacoperite, unul din ei fiind Vasile Bodarev.

De către instanța de apel a fost indicat și faptul că, conform declarațiilor inculpatului și a părții vătămate, urmează că scurta a fost ridicată la orele 09:00, pe când conform procesului-verbal de ridicare, aceasta a fost ridicată între orele 14:45-14:50, totodată, în procesul-verbal la ora efectuării acțiunii procedurale date sunt efectuate anumite corectări (f.d.56, vol. I).

Sumând toate cele relatate supra, instanța de apel a apreciat critic procesul-verbal cu privire la recunoașterea persoanei și procesul-verbal de ridicare și nu le-a considerat ca probe în confirmarea vinovăției inculpatului.

În susținerea poziției de menținere a sentinței primei instanțe, instanța de apel a indicat că, potrivit raportului de expertiză criminalistică a solului nr.926, 927 din 06.06.2013, pe cele trei perechi de încălțăminte ridicate de la Vasile Bodarev sunt stratificări de sol de culoare sur-cafenie ce se deosebesc de mostrele de sol ridicate de lângă fântână, din fața casei și din spatele casei părții vătămate.

Mai mult, Silvia Florean în cadrul procedurii de recunoaștere a încălțăminte (procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 12.04.2013), nu a recunoscut nici o pereche de încălțăminte.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului referitor la faptul că, prin declarațiile martorilor Angela Marcan și Alina Socolov, se confirmă că

Vasile Bodarev a sunat-o pe Alina Socolov la data de 10 spre 11 aprilie 2013, în jurul orei 01:00, și deci nu sunt veridice declarațiile părinților inculpatului că acesta dormea acasă la acea oră, deoarece, declarațiile martorilor sunt contradictorii procesului-verbal de examinare a obiectului din 25.05.2013 (f.d.134 verso vol.I), conform căruia descifrările telefonice ale telefonului care aparținea inculpatului, IMEI xxxxx, în perioada 10.04.2013 ora 00:00 până la 11.04.2013 ora 23:59, careva apeluri telefonice nu au fost efectuate.

La fel, instanța a respins și argumentul apelantului că banii depistați în urma percheziției, au fost sustrași de Vasile Bodarev, deoarece când a venit la magazin, a dorit țigări pe datorie și vânzătoarea nu i-a dat, fiindcă aceasta constituie o presupunere a acuzării.

Totodată, instanța de apel a menționat că trezesc dubii recunoașterea bancnotei de 100 de lei de către partea vătămată și declarațiile acesteia în susținerea poziției de recunoaștere a bancnotei date, că „persoana în timp ce a luat banii a rupt un colț de la bancnotă”, nefiind clar sensul necesității ruperii bancnotei de către inculpat.

Ca declarativă a fost apreciată și afirmația apelantului potrivit cărei partea vătămată ar fi fost influențată de inculpat sau apărător de a-și schimba declarațiile, or, potrivit declarațiilor date de aceasta în cadrul ședinței instanței de apel, Silvia Florean a afirmat ferm că nu a avut loc o careva influențare a sa din partea persoanelor invocate de procuror.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia nevinovăției inculpatului Vasile Bodarev în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar totalitatea probelor cercetate de către instanță nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză probe pertinente, concludente și utile, care ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudicare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel, contrar prevederilor art.414 Cod de procedură penală, ilegal a menținut sentința de achitare, a criticat dur declarațiile părții vătămate Silvia Florean și toate acțiunile de urmărire penală cu participarea acesteia, invocând că acumularea probelor de către organul de urmărire penală sa petrecut cu încălcări ale legislației procesuale penale, fiind astfel ignorate prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, în urma analizei motivării deciziei, recurentul a stabilit că, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Silvia Florean, potrivit căroro ultima a susținut insistent că, anume inculpatul Vasile Bodarev este cel care a săvârșit infracțiunea, deoarece l-a recunoscut după voce, îmbrăcăminte, statură, a descris culoarea scurtei și semnele distinctive ale scurtei, a indicat suma banilor sustrași, indicând la colțul rupt al bancnotei cu nominalul de 100 lei, a descris încălțăminte cu care era încălțat inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii, indicând în cadrul procedurii de recunoaștere a încălțăminte (procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 12.04.2013) la fel de insistent că, printre pantofii prezentați spre recunoaștere cei din jans de culoare sură, în care era încălțat inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii nu se regăseau.

În opinia recurentului, este neîntemeiată concluzia instanței de apel, care apreciind critic declarațiile părții vătămate, a făcut trimitere la raportul de expertiză criminalistică a solului nr.926, 927 din 06.06.2013, deoarece acest raport de expertiză de către partea acuzării nu a fost invocat ca probă în instanțele de judecată.

Dimpotrivă, instanța de apel urma să dea apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate Silvia Florean, care au fost congruente și consecutive în fazele urmăririi penale și în instanțele de fond, fapt ce conferă o valoare probatorie suficientă, luând în considerație că, partea vătămată era persoana care a asistat direct și nemijlocit la evenimentele incriminate inculpatului.

Mai mult, declarațiile părții vătămate sunt în deplină coroborare și se completează obiectiv cu alte probe, și anume: plângerea depusă de Silvia Florean, datată cu 11.04.2013 (f.d.13, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.04.2013, cu planșă ilustrativă (f.d.14-20, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.04.2013 (f.d.21, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare în calitate de corp delict din 11.04.2013 (f.d.28, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanelor din 11.04.2013 (f.d.53, vol. I); foto-tabelul și procesul-verbal de recunoaștere cu 5 persoane și cu numerotarea de rând (f.d.54, vol. I); ordonanța de ridicare din 10.04.2013 (f.d.55, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 11.04.2013 (f.d.56, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.04.2013 (f.d.57, vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11.04.2013 (f.d.58, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 11.04.2013, cu participarea părții vătămate Silvia Florean (f.d.59, vol. I); foto-tabelul și procesul-verbal de recunoaștere a scurtei (f.d.60-61, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 11.04.2013, cu planșă ilustrativă (f.d.89-91, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11.04.2013 (f.d.97, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 172 din 11.04.2013 (f.d.108, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.171 din 11.04.2013 (f.d.109, vol. I).

Consideră recurentul că, nu este relevant argumentul instanței de apel cu referire la faptul că, banii depistați în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului nu sunt cei sustrași de la partea vătămată, deoarece potrivit declarațiilor martorului Svetlana Scoarță, aceasta a refuzat să-i dea lui Vasile Bodarev țigări pe datorie anume în seara zilei când a fost săvârșită fapta, de unde rezultă că inculpatul nu avea bani pentru a efectua cumpărături.

Totodată, declarațiile martorilor Angela Marchitan și Vitalie Scripnic combat declarațiile martorilor Gheorghii Bodarev, Galina Bodarev și Vitalii Bodarev, care au indicat că inculpatul la data de 10 aprilie 2013, atât ziua, cât și noapte nu a părăsit domiciliul, fiind permanent acasă.

Mai mult, instanțele de fond urmau să aprecieze critic declarațiile inculpatului și ale martorilor Gheorghii Bodarev, Galina Bodarev și Vitalii Bodarev, care sunt rude apropiate și susțin poziția apărării.

Susține acuzarea că, nu este relevant nici argumentul instanței de apel care considera alogică necesitatea ruperii colțului bancnotei de 100 lei de către inculpat, pe când anume acesta este un fapt stabilit indicat de partea vătămată și confirmat prin procesul-verbal de percheziție la domiciliul inculpatului din 11.04.2013, în cadrul căruia anume în odaia inculpatului, sub salteaua de pe patul unde ultimul dormea, au

fost depistați și ridicați banii, printre care era și o singura bancnotă cu nominalul de 100 lei cu colțul rupt.

Cu privire la argumentul instanței de apel referitor la constatarea nulității procesului-verbal de percheziție și celui de recunoaștere a persoanei ca fiind nule, încălcări care se pretind a fi admise pe parcursul urmăririi penale, acuzarea a indicat că, art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, se referă la nulități relative, invocarea cărora era restrânsă în timp, la caz acestea puteau fi invocate la terminarea urmăririi penale, când partea a luat cunoștință cu materialele dosarului.

Însă, inculpatul Vasile Bodarev, fiind asistat pe parcursul urmăririi penale cu apărător, nici pe parcursul urmăririi penale, nici la terminarea urmăririi penale nu a invocat careva încălcări de procedură la efectuarea acțiunilor procedurale, la întocmirea actelor privind aceste acțiuni, acceptându-le ca probe. Prin urmare, instanța de judecată nu putea respinge aceste probe ca fiind lovite de nulitate.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, pe când în opinia procurorului ele demonstrează indubitabil vinovăția lui Vasile Bodarev de cele incriminate prin rechizitoriu.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că eroarea semnalată nu este prezentă la caz și este invocată neîntemeiat de titular, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu se supune unei analize repetate conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nici nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond și apel, aceasta fiind atribuțiile exclusive ale acestor instanțe.

Deci, Colegiul nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin

raportare la situația de fapt stabilită de către instanțe, corectitudinea soluției de achitare adoptată în privința inculpatului Vasile Bodarev.

Totodată, se impune precizarea că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în recurs.

Or, pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței și just a apreciat că probele administrate în cauză nu dovedesc, în afara oricăror dubii, că infracțiunea a fost comisă anume de inculpat.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit subsidiar verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul declarat, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, potrivit căreia s-a dispus achitarea lui Vasile Bodarev, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În atare circumstanțe, nu pot fi considerate admisibile argumentele procurorului privitor la faptul că din probele cercetate de instanțe se dovedește indubitabil vinovăția lui Vasile Bodarev de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care dovedesc, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Pe de altă parte, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. art.5-6 a Legii nr.3 din 25 februarie 2016 „Cu privire la Procuratură”, de unde rezultă că dânsul, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, precum și cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art.53, din care deducem că elementele procesului de tip advers indică la faptul că procurorul, în calitate sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța, la rândul ei, nu are sarcina probei, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, amintim că, în conformitate cu art.19 alin.(3) coroborat cu art.254 alin.(1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă

și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În cauza deferită judecății instanța de recurs constată că procurorul nu a îndeplinit exact aceste atribuții funcționale și nu a prezentat probe suficiente care ar contribui la aflarea adevărului.

Or, partea acuzării nu a elucidat și nu a acumulat careva probe pentru a exclude dubiile ce țin de persoana care a săvârșit acțiunile de tâlhărie.

Respectiv, instanța de apel corect a statuat asupra nevinovăției inculpatului Vasile Bodarev în săvârșirea infracțiunii incriminate, indicând că, declarațiile părții vătămate Silvia Florean nu sunt consecutive în partea ce ține de suma de bani sustrasă, în cadrul efectuării procedurii de recunoaștere a persoanei, scurta în care era îmbrăcat Vasile Bodarev, a fost arătată părții vătămate până la efectuarea procedurii de recunoaștere, la fel și banii ridicați de la domiciliul lui Vasile Bodarev, mai mult, persoanele prezentate spre recunoaștere nu aveau fețele acoperite cu cagule ca în momentul săvârșirii infracțiunii, ținând cont de faptul că conform declarațiilor părții vătămate date în ședința de judecată colaboratorii de poliție i-au adus la cunoștință acesteia că scurta prezentată îi aparține lui Vasile Bodarev, la fel, în cadrul procedurii de recunoașterea persoanei după voce, toți participanții au fost cu fețele neacoperite.

Totodată, potrivit raportului de expertiză criminalistică a solului nr.926, 927 din 06.06.2013, pe cele trei perechi de încălțăminte ridicate de la Vasile Bodarev sunt stratificări de sol de culoare sur-cafenie ce se deosebesc de mostrele de sol ridicate de lângă fântână, din fața casei și din spetele casei părții vătămate, iar Silvia Florean în cadrul procedurii de recunoaștere a încălțăminte (procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 12.04.2013), nu a recunoscut nici o pereche de încălțăminte. Afirmatia că inculpatul în momentul acțiunilor infracționale era încălțat în altă încălțăminte nu poate înlătura dubiile în privința vinovăției lui Vasile Bodarev, deoarece nu sa întreprins nici o acțiune în scopul verificării dacă acesta în genere a avut astfel de încălțăminte, după cum a descris partea vătămată.

În acest context, Colegiul lărgit consideră oportun de a consemna că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond.

În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului prin care se susține că, instanța de judecată, potrivit art.251 Cod de procedură penală, nu putea respinge, ca fiind lovite de nulitate, procesul-verbal de percheziție și cel de recunoaștere a persoanei, deoarece inculpatul fiind asistat de apărător, nici pe

parcursul urmăririi penale, nici la terminarea urmăririi penale nu a invocat careva încălcări de procedură la întocmirea actelor, acceptându-le astfel ca probe, or, instanța de apel nu a constatat nulitatea acestora probe, aceasta le-a apreciat critic, indicând că nu le va considera ca probe în confirmarea vinovăției lui Vasile Bodarev.

Totodată, art.6 din CțEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art.6 § 1 din CțEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârile CEDO, pct. 80-81 Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În legea procesuală penală, prezumția de nevinovăție este înscrisă între regulile de bază ale procesului penal, în art.8 Cod de procedură penală, statuându-se că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp, cât vinovăția sa nu îi va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, având în vedere că, la formularea concluziei despre vinovăția lui Vasile Bodarev, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției pe baza unor probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia orice îndoială este apreciată în favoarea ultimului.

Concomitent, instanța de recurs menționează că instanța de apel corect a conchis că totalitatea probelor administrate nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză probe pertinente, concludente și utile, care ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Subsidiar, instanța de recurs consideră relevant de a face remarca despre faptul că reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat de procuror, se constată că acesta este unul pur formal, întrucât titularul face trimitere în cererea sa preponderent la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu constituie obiect de cercetare și verificare la etapa judecării cauzei penale în procedura de recurs, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond, despre care fapt procurorul cunoaște.

Totodată, instanța de recurs reține că procurorul a indicat ca motiv de casare a deciziei instanței de apel, faptul că instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă recurentul nu a indicat concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul procurorului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor și este inadmisibil ca instanța de judecată să se manifeste, în sensul agravării situației inculpatului, din oficiu.

Pentru toate considerentele ce preced, Colegiul penal lărgit subliniază că soluția instanțelor de fond privitor la achitarea lui Vasile Bodarev de sub învinuirea

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal, este corectă.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, iar criticele din recursul declarat de acuzare, sunt vădit neîntemeiate.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală, astfel că nu există careva temeiuri pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de procuror, iar potrivit art.390 alin.(2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorilor.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Lilia Prisacari, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Bodarev Vasile Xxxxx*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș